

[Jørgen Jensen]

ste overenskomstforhandling. Hver eneste lønmodtager vil til den tid have et tilgodehavende på 4.000–5.000 kr. i ATP. Det blev også sagt stærkt dengang fra socialdemokratiets side og fra regeringens side, at dette var lønmodtagernes penge. Er der nogen, der tror, at de penge, når vi kommer frem til 1979, kan udbetales? Eller hvad med de 2 kr. 40 øre, som det mindst bliver, alle skal have i lønforhøjelse? Kan man starte en overenskomstsituation på dette grundlag? Det tror vi ikke.

Derfor er det af mange grunde nødvendigt, at man ophæver loven, genindfører dyrtidsreguleringen, som den er i overenskomsterne, og dermed også sikrer et andet udgangspunkt ved de næste overenskomstforhandlinger.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det radikale venstre kan ikke medvirke til at gennemføre det fremsatte forslag. Den indefrysning af ATP-portioner, som er gennemført, er led i en politik, der sigter på at holde igen på omkostningsstigningerne og derved yde et bidrag til at styrke beskæftigelsen og forbedre betalingsbalancen.

Jeg vil i øvrigt gerne rette en misforståelse. Det er ikke en fordel for landets lønmodtagere, at inflationen løber, tværtimod, for lønmodtagerne er den gruppe, som rammes hårdest af inflationen. Derfor er politisk-økonomiske indgreb, der tager sigte på at begrænse omkostningsstigningerne og inflationen, en fordel for lønmodtagerne, for beskæftigelsen og for betalingsbalancen. Af denne grund medvirker vi ikke til forslaget.

Mølgaard (DR):

En af de tidligere ordførere har betegnet forslaget som et reklamenummer, men jeg skal ikke undlade at fremkomme med en vis reklamation over forslaget. Jeg synes nok, at det skulle være så godt, og så blev det faktisk skidt, dette forslag.

Retsforbundets gruppe deler helt forargelsen over statsindgrebene i overenskomstsyste-
met, som dette er et resultat af. Vi deler helt forargelsen over, at man først statsindbetaler dyrtidsportioner, og at man dernæst indefryser dem i ATP-systemet. Vi deler også den bekymring, som er kommet frem ved anvendelsen af ordene »tidsindstillet bombe« om

det system, der er lagt op til, som kan sprænge den danske økonomi, når indefrysning-funktionen og indbetalingsfunktionen ophører fra statens side i henhold til det, som indtil nu er lovfastsat.

Vi forstår måske nok, at der er nogle fra borgerlig side, der jubler over dette system, hvor det er lykkedes at få arbejderstemmer til at virke for en borgerlig politik, for en politik, der er dikteret af borgerlige stemmer, der arbejder.

Da der i foråret blev stemt om indefrysning af dyrtidsportioner i ATP efter statsindbetaling af disse, stemte retsforbundet mod dette forslag, som vi stemte mod det hele øvrige system, som vi betegnede som en voldsakt over for den frie forhandlingsret. Vi afviste blankt tvangsindgrebet, fordi vi påpegede det totalt urimelige i lovfastsættelse af løn- og arbejdsvilkår på arbejdsmarkedet og det yderligere forargelige i, at man ville gribe ind mod den lønudvikling, der i forvejen var ved at stagnere, men som der i øvrigt ligger ærlig arbejdsindsats og produktionsresultater bag. Samtidig eller næsten samtidig gik man ikke bare helt uden om de arbejdsfrie spekulationsgevinster, men gav dem endda en tand mere ved at lette amtsgrundskylden.

Men uomtvisteligt var det, at vi og forslagsstillerne til forslaget i dag dengang blev stemt ned. Det var sørgeligt, men sandt. Den megen uro på arbejdspladserne, vi siden har oplevet, har bekræftet, at det var en uklog handling, man fra et folketingsflertals og regeringens side foretog sig dengang.

Forslagsstillerne må vel forestille sig, at der nu er nogle her i tinget, der vil drage konsekvensen af denne uheldige udvikling, af de uheldige erfaringer med tvangsindgrebet. Det er nok udtryk for en overdreven optimisme, men en sådan skal jeg ikke modsætte mig at forslagsstillerne er behersket af.

Derimod må jeg bebrejde forslagsstillerne, at de piller ét led ud af det samlede overenskomstindgreb i foråret og vil have det rettet op. Vi kan ikke medvirke til det. Vi kan derimod medvirke til at få overenskomstforlængelsesloven fra foråret fjernet hurtigst muligt og ad den vej få banet vej for frie forhandlinger på arbejdsmarkedet om de fremtidige løn- og arbejdsforhold, og vi vil ikke blande os i resultatet heraf. Parterne må have deres fulde selvansvar tilbage. Vi nægter at medvirke til partielle ændringer i overenskomstind-